

І - Б Ё Л И М

ИҚТИСОДИЙ ТАРАҚҚИЁТНИНГ УМУМИЙ АСОСЛАРИ

1-БОБ. ИҚТИСОДИЁТ НАЗАРИЯСИ ФАНИНИНГ ПРЕДМЕТИ ВА БИЛИШ УСУЛЛАРИ

Иқтисодиёт назарияси фанини ўрганиш, иқтисодий жараёнларнинг туб моҳиятини тўғри тушуниш кўп жихатдан уни ўрганувчиларнинг маълум назарий ва услубий билим билан қуролланишига боғлиқ. Шунинг учун ҳам мазкур боб кишилик жамияти тараққиётининг асоси бўлган иқтисодиёт тушунчасини, унинг олдида турган вазифаларни, узоқ давр давомида иқтисодий билимларнинг шаклланиши ва иқтисодиёт назарияси фанининг вужудга келишини қисқача тавсифлаш билан бошланади. Иқтисодиёт назарияси фанидаги асосий оқимлар ва назарияларнинг умумий баёни берилади. Иқтисодиёт ва унинг бош масаласи, иқтисодиёт назарияси фанининг предмети, вазифалари ва бошқа иқтисодий фанлар билан ўзаро боғлиқлиги баён этилади. Шу билан бирга иқтисодий қонунлар ва категориялар ҳамда уларнинг амал қилиш механизми ёритиб берилади.

Боб сўнгида иқтисодий жараёнларни илмий билишнинг асосий усуллари мазмунини очиқ беришга эътибор қаратилади.

1.1. Иқтисодиёт ва унинг бош масаласи

Иқтисодиёт назарияси фани ва унинг қонун-қоидаларини билиш учун, энг аввало, иқтисодиёт ва унинг вазифалари тўғрисида тасаввурга эга бўлиш лозим. Инсоният ҳаёти ва унинг тараққиёти жуда мураккаб, кўп қиррали ва ғоят чигал муаммоларга бойдир. Бу муаммолар кишиларнинг моддий неъматлар ишлаб чиқариш, хизматлар кўрсатиш, фан, маданият, сиёсат, мафкура, ахлоқ, давлатни бошқариш соҳаларидаги ва ниҳоят, оиладаги ва бошқа фаолият турларининг борган сари кўпайиб, ривожланиб ҳамда уларнинг ўзгариб бориши натижасида вужудга келади. Узоқ даврлар давомида инсоният фикрини банд қилиб келган айрим масалалар бугунги кунда оддий ҳақиқат ва осон билиш мумкин бўлган нарсага ўхшаб кўринади.

Масалан, бугун ҳаммага маълумки, кишилар сиёсат, санъат, адабиёт, фан, маърифат, маданият, таълим олиш билан шуғулланишдан олдин бирламчи ҳаётий неъматларга бўлган эҳтиёжларини қондиришлари керак. Шунинг учун ҳар бир киши, ўзининг кундалик ҳаётида бир қатор муаммоларга, яъни кийим-кечак, озиқ-овқат, уй-рўзғор буюмларига эга бўлиш, билим олиш каби эҳтиёжларни қандай қилиб, нима ҳисобига қондириш мумкин деган муаммоларга дуч келади.

Шу муаммоларни ечиш ва ўз эҳтиёжларини қондириш мақсадида кишилар турли йўналишларда, соҳаларда фаолият кўрсатадилар. Демак, инсоннинг турли фаолиятлари ичида энг асосийси, инсониятнинг яшаши ва унинг камол топишини таъминлайдигани моддий ва маънавий неъматлар

ишлаб чиқариш ва хизматлар кўрсатишдан иборат бўлган иқтисодий фаолиятдир.

Чекланган иқтисодий ресурслардан унумли фойдаланиб, кишиларнинг яшаши, камол топиши учун зарур бўлган ҳаётий воситаларни ишлаб чиқариш ва истеъмолчиларга етказиб беришга қаратилган, бир-бири билан боғлиқликда амал қиладиган турли-туман фаолиятлар яхлит қилиб, бир сўз билан, иқтисодий фаолият деб аталади.

Қадимда иқтисодий фаолиятнинг асосий шакли уй хўжалиги доирасида рўй берган. Шунинг учун қадимги грек олимларининг (Ксенофонт, Платон, Аристотель) асарларида иқтисодиёт – уй хўжалиги ва уни юритиш қонунлари деб тушунтирилган. Араб лексиконида «иқтисод» тежамкорлик маъносида тушунилган, чунки ислом динига оид адабиётларда тежамкорликка алоҳида эътибор берилган. Лекин, ҳозирги даврда иқтисодиёт тушунчаси фақат уй, индивидуал хўжалик юритиш ёки тежамкорлик маъноси билан чекланмайди. Балки иқтисодиёт – мулкчиликнинг турли шакллариغا асосланган хўжаликлардан, хўжаликлараро, давлатлараро бирлашмалар, корпорациялар, концернлар, қўшма корхоналар, молия ва банк тизимларидан, давлатлар ўртасидаги турли иқтисодий муносабатлардан иборат ўта мураккаб ижтимоий тизимни англатади.

Бунинг устига барча ресурсларимиз – табиий бойликлар, малакали ишчи кучлари, ишлаб чиқариш воситалари, истеъмол товарлари, пул маблағлари ва бошқа ресурсларнинг барчаси чекланган миқдордадир. Хаттоки, ишлаб чиқаришнинг бугунги даражасида инсоният ихтиёридаги турли табиий бойликларнинг тахминан қанча вақтга етишини олдиндан башорат қилиш мумкин. Жумладан, инсоният 2500 йилга келиб, барча металл захираларини сарфлаб бўлиши башорат қилиниб, бунда темир рудаси 250 йилга, алюминий 570, мис 29, рух 23, қалайи 35, кўрғошин 19 йилга етиши тахмин қилинмоқда. Амалда ҳозир яшаётган авлод ҳам ишлаб чиқаришда кўрғошин, қалайи, рух, олтин, кумуш, платина, никел, вольфрам, мисдан фойдаланиш муаммосига дуч келмоқда. Яқин юз йил ичида ишлаб чиқаришни энергоресурслар: нефть, газ, кўмир билан таъминлаш муаммоси ҳам алоҳида муаммо бўлиб қолиши эҳтимолдан ҳоли эмас¹.

Ушбу чекланган иқтисодий ресурслардан оқилона фойдаланиб, аҳолининг тўхтовсиз ўсиб боровчи эҳтиёжларини қондириш мақсадига эришиш, ресурслар ва маҳсулотларни тўғри тақсимлаш йўллариини топиш иқтисодиётнинг асосий мазмунини ташкил этади.

Иқтисодиёт қамров даражасига қараб турлича бўлиши мумкин: жаҳон иқтисодиёти, миллий иқтисодиёт, тармоқ иқтисодиёти, минтақа ва ҳудуд иқтисодиёти, корхона ёки фирма иқтисодиёти, оила иқтисодиёти. Баъзан уларни яхлитлаштириб, макроиқтисодиёт ва микроиқтисодиёт деб аталади. Иқтисодиётнинг бу турлари, даражалари, шакллари қандай бўлишидан қатъий назар уларнинг ҳаммаси бир мақсадга бўйсунган: у ҳам бўлса инсониятнинг

¹ Зубко Н.М. Экономическая теория. - Минск: НТЦ АПИ, 1998. 61-б.

яшаши, кўпайиши ва камол топиши учун шарт-шароит яратиб бериш, турли хил ҳаётий воситаларни яратиб, уларнинг эҳтиёжларини қондириб боришдан иборатдир. Шундай экан, иқтисодиёт инсон ҳаётининг асосини, унинг пойдеворини ташкил этиб, унинг ўзи ҳам инсонсиз, унинг фаолиятисиз мавжуд бўлмайди ва мазмунга ҳам эга эмас.

Инсон томонидан яратилган товарлар ва хизматларнинг, ресурсларнинг ҳаракати бўйича такрор ишлаб чиқариш қуйидаги фазалар бирлигидан иборатдир:

- 1) ишлаб чиқариш жараёни;
- 2) тақсимлаш жараёни;
- 3) айирбошлаш жараёни;
- 4) истеъмол қилиш жараёни.

Ишлаб чиқариш – кишилиқ жамиятининг мавжуд бўлиши ва ривожланиши учун зарур бўлган ҳаётий неъматларни яратиш жараёни. Барча товар ва хизматлар ишлаб чиқариш жараёнида яратилиши сабабли, у такрор ишлаб чиқаришнинг энг асосий ва бошланғич фазаси ҳисобланади. Агар ишлаб чиқарилмаса, тақсимланадиган, айирбошланадиган ва ниҳоят, истеъмол қилинадиган нарсалар бўлмайди.

Мисол учун, одамларнинг нон маҳсулотига бўлган эҳтиёжини қондириш учун энг камида қуйидаги асосий жараёнларни амалга ошириш лозим: экин майдонларини ҳайдаш ва уларга ишлов бериш; ерга уруғ қадаш ва униб чиқиб, то ҳосил етишгунча парваришлаш; ғаллани ўриш ва дон омборларига жойлаш; донни тегирмондан чиқариб, ун маҳсулоти олиш; ундан нон заводлари ёки нонвойхоналарда нон тайёрлаш. Ўз ўрнида, ҳар бир жараён учун керакли бўлган меҳнат воситаларини ҳам ишлаб чиқиш керак бўлади. Масалан, экин майдонини ҳайдаш учун тракторлар, омочлар; уруғ қадаш учун сеялкалар; ғаллани ўриш учун комбайнлар; омборга ташиш учун юк машиналари; донни янчиш учун тегирмонлар; нон ёпиш учун тандирлар ва ҳоказо. Агар бу воситаларнинг бирортаси бўлмаса, ё ишлаб чиқариш жараёни тўхтади ёки самарадорлиги пасайиб кетади.

Тақсимот – ишлаб чиқариш омиллари ва унинг натижаларини иқтисодиётнинг турли қисм ва субъектлари ўртасида тақсимлаш жараёни. Бу босқичда, энг аввало, ишлаб чиқариш воситалари, капитал, ишчи кучи ва бошқа ресурслар турли тармоқлар, соҳалар, ҳудудлар ва ниҳоят, корхоналар ўртасида тақсимланади. Бундан ташқари, ишлаб чиқариш натижаси бўлган товар ва хизматлар, уларнинг пул ҳолидаги кўриниши бўлган даромадлар ҳам тақсимланади.

Бизнинг мисолимиздаги нон маҳсулотини ишлаб чиқариш учун ҳам ушбу фаолият соҳасига керакли ресурслар – тракторлар, омочлар, сеялкалар, комбайнлар, юк машиналари, тегирмонлар ва тандирлар; уларни ишга солувчи тракторчи, ҳайдовчи, деҳқон, ишчи ва нонвойлар – барчаси тақсимот жараёнидан ўтади. Улар айнан меҳнат тақсимоти ва ихтисослашув туфайли турли-туман фаолият ва жараёнлар бўйича ўз ўрниларини топадилар.

Шунингдек, тайёр бўлган нон маҳсулотини сотишдан олинган даромад ҳам турли касб эгалари – тракторчи, ҳайдовчи, деҳқон, ишчи ва нонвой

ўртасида, мулк эгалари ўртасида тақсимланади. Улар маҳсулотдаги ўз улушларини иш ҳақи ёки фойда, фоиз, рента кўринишида оладилар.

Тақсимот қанча адолатли ва тўғри бўлса, ишлаб чиқаришнинг юксалишига шунча ижобий таъсир кўрсатади, уни рағбатлантиради.

Айирбошлаш – жамият аъзоларининг иқтисодий фаолият турлари ёки ишлаб чиқариш натижалари бўйича маълум бир ўлчам (масалан, қиймат миқдори) асосида ўзаро алмашиш жараёни. Меҳнат тақсимооти натижасида айрим гуруҳ кишилар товар ва хизматларнинг маълум турларини ишлаб чиқариш ва етказиб беришга ихтисослашадилар. Ҳар бир товар турини ишлаб чиқарувчи ўз товарини сотиб, ўзига керакли бўлган бошқа товар ёки хизматларни сотиб олади. Жумладан, бизнинг мисолимиздаги нонвой ҳам ўз маҳсулоти – нонни сотиб, тушган пулига қассобдан – гўшт, дехқондан – сабзавотлар, дўкандордан – кийим-кечак ва бошқа зарур товарларни сотиб олади.

Натижада турли хил йўналишдаги ишлаб чиқарувчилар ёки хизмат кўрсатувчилар ўртасида иқтисодий алоқа – айирбошлаш, пул орқали олди-сотди жараёни содир бўлади.

Истеъмол – эҳтиёжларни қондириш мақсадида маҳсулот ва хизматларнинг ишлатилиши, фойдаланилиши жараёни. Истеъмол такрор ишлаб чиқаришнинг охириги фазаси бўлиб, бу жараён орқали жамият аъзоларининг турли-туман эҳтиёжлари қондирилади. Истеъмол икки турда бўлади: ишлаб чиқариш (унумли) истеъмоли ва шахсий истеъмол. Ишлаб чиқариш воситалари ва ишчи кучидан ишлаб чиқариш жараёнида фойдаланиш **унумли истеъмол** дейилади. Нонвой ишлатган ун, кўмир ёки табиий газ, ўсимлик мойи – буларнинг барчаси унумли истеъмол ҳисобланади. Чунки, буларнинг барчаси маҳсулот ишлаб чиқаришга йўналтирилган бўлади. Истеъмол буюмларининг эҳтиёжларни қондириш мақсадида ўз аҳамияти бўйича пировард равишда ишлатилиши **шахсий истеъмол** дейилади. Нонвой тайёрлаган ноннинг одамлар томонидан сотиб олиниб, истеъмол қилиниши шахсий истеъмолни англатади. Маҳсулот ва хизматлар шахсий истеъмолидан сўнг, улар ўрнига яна янгисини ишлаб чиқариш зарурати пайдо бўлади.

Шундай қилиб, товар ва хизматлар, ресурслар ҳаракати доимо тўхтовсиз такрорланиб турадиган жараёндир. Бу жараёни куйидаги 1.1-чизма орқали тушуниш осонроқ бўлади.

1.1-чизма

Товарлар, хизматлар ва ресурсларнинг такрор ишлаб чиқариш фазаларидаги ҳаракати

Иқтисодиётнинг доимий ва бош масаласи – эҳтиёжларнинг чексизлиги ва иқтисодий ресурсларнинг чекланганлигидир.

Бу масалани тўғри тушуниш учун, энг аввало, эҳтиёжнинг моҳиятини, унинг турларини билиш зарур.

Инсоннинг яшаши ва камол топиши, умуман инсониятнинг ривожланиши учун керак бўлган ҳаётий воситаларга бўлган зарурати иқтисодиёт назарияси фанида эҳтиёж деб аталади.

Барча ҳаётий эҳтиёжлар (иқтисодий, ижтимоий, маданий, маънавий, сиёсий эҳтиёжлар) ичида ижтимоий-иқтисодий эҳтиёжлар алоҳида ўрин тутди. Бу эҳтиёжлар кишиларнинг яшаши, меҳнат қилиши ва ҳаёт кечириши учун турли неъматлар ҳамда хизматларга заруратдан иборат бўлади. Шу жиҳатдан олганда ижтимоий-иқтисодий эҳтиёжлар моддий ва маънавий эҳтиёжларни ўз ичига олади.

Моддий эҳтиёжлар – бу моддий кўринишдаги неъматлар воситасида қондирилувчи заруратдир. Булар истеъмол учун зарур бўлган кўплаб ҳаётий предметларни (ишлаб чиқариш ва транспорт воситалари, озиқ-овқат, кийим-кечак, турар-жой ва ҳ.к.) ва зеб-зийнат буюмларини (тақинчоқ, атир-упа, турли безаклар ва ҳ.к.) ўз ичига олади.

Маънавий эҳтиёжлар – бу инсоннинг шахс сифатида камол топиши, дунёқараши ва маънавиятининг шаклланиши учун тақозо этиладиган номоддий неъмат ва хизматларга бўлган заруратдир. Улар кишиларнинг билим ва дам олиш, маданий савиясини ошириш, малака-маҳоратга эга бўлиш, турли маънавий йўналишдаги хизматлардан баҳраманд бўлиш каби эҳтиёжлардан иборат бўлади.

Эҳтиёжларни истеъмол қилиш тавсифига кўра шахсий ва ишлаб чиқариш эҳтиёжларига ажратиш мумкин.

Шахсий эҳтиёжлар – кишиларнинг пировард истеъмоли учун мўлжалланган маҳсулот ва хизматларга бўлган зарурат. Масалан, озиқ-овқат, кийим-кечак, уй-рўзғор буюмлари, шахсга кўрсатиладиган турли хизматлар шахсий эҳтиёжларни намоён этади.

Ишлаб чиқариш эҳтиёжлари – маҳсулот ишлаб чиқариш ёки хизмат кўрсатишни амалга ошириш мақсадида ишлатилувчи турли иқтисодий ресурсларга бўлган зарурат. Ишлаб чиқариш эҳтиёжларига хомашё (нефть, пахта ва ҳ.к.), материаллар (пўлат, ёғоч, тола ва ҳ.к.), асбоб-ускуналар, иш машиналари (юк машинаси, экскаватор, бульдозер ва ҳ.к.), ишчи кучи ва бошқаларни киритиш мумкин.

Шунингдек эҳтиёжларни якка тарзда ва биргаликда қондирилувчи эҳтиёжлар; бирламчи ва иккиламчи эҳтиёжлар; якка, гуруҳий, худудий, умумжамият эҳтиёжлари каби турларга ажратиш мумкин.

Инсоннинг шахсий манфаати, қизиқишлари ва турмуш тарзига мослаб қондирилиши мумкин бўлган эҳтиёжлар якка тарзда қондирилувчи эҳтиёжлар дейилади. Уларга овқатланиш, кийиниш кабиларни мисол қилиш мумкин. Хатто овқатланиш жараёни биргаликда (оилавий ёки бир неча кишилар билан) амалга оширилган тақдирда ҳам, ҳар бир кишининг овқатга бўлган эҳтиёжи алоҳида, якка тарзда қондирилади.

Одатда кишиларнинг турли даражалардаги гуруҳи (оила, жамоа, мамлакат фуқаролари ва ҳ.к.) томонидан биргаликда намоён этилувчи эҳтиёжлар биргаликда қондирилувчи эҳтиёжлар дейилади. Масалан, таълим олиш бинолари, касалхоналардан, дам олиш жойларидан баҳраманд бўлиш, спорт ўйинлари ва кўнгилочар томошаларни биргаликда кўриш, мамлакат мудофааси ва тинчлигини сақлаш кабилар шулар жумласидандир.

Бирламчи эҳтиёж – бу инсоннинг ҳаётий фаолиятида зарурлик даражаси нисбатан юқори бўлган ва, шу сабабли, биринчи навбатда қондириладиган эҳтиёж. Инсон ҳали билим олиши, санъат билан шуғулланиши, маданий ҳордиқ чиқаришидан илгари озиқ-овқат, кийим-кечак, уй-жойга бўлган эҳтиёжларини қондириши лозим.

Иккиламчи эҳтиёж – бу бирламчи эҳтиёжлар қондирилиб бўлгандан сўнг намоён бўладиган ва қондириладиган эҳтиёж. Бу турдаги эҳтиёжлар одатда ижтимоий тавсиф касб этиб, уларга билим олиш, малака ошириш, санъат билан шуғулланиш, дам олиш ва ҳ.к.ларни киритиш мумкин.

Якка эҳтиёж – бу алоҳида шахснинг ижтимоий-иқтисодий мавқеи, дунёқараши ва бошқа хусусиятлари таъсирида шаклланувчи эҳтиёжи. Жамиятдаги кишилар сони қанчалик кўп бўлмасин, улар ўз эҳтиёжларининг таркиби, даражаси ва қондирилиш воситалари жиҳатидан озми-кўпми фарқланадилар. Масалан, катта ёшдаги одамлар ва болалар, эркаклар ва аёллар, олий маълумотлилар ва маълумотсизлар, спортчилар ва спиртли ичимликларга мойил кишилар ва ҳоказоларнинг якка эҳтиёжлари таркиби ўзаро фарқ қилади. Хаттоки, бир жинсдаги, ўзаро тенг ва бошқа белгилари бўйича ўхшаш инсонларнинг якка эҳтиёжлари баъзи бир жиҳатдан фарқ қилиши мумкин.

Гуруҳий эҳтиёж – бу маълум гуруҳ ёки жамоаларга бирлашган кишиларнинг биргаликдаги эҳтиёжи. Бир оиланинг эҳтиёжи бошқа биридан, бир меҳнат жамоасининг эҳтиёжлари бошқасидан ўз таркиби ва даражаси жиҳатидан фарқ қилади. Масалан, фараз қилайлик, Комиловлар оиласи беш кишидан иборат бўлсин. Ота – шифокор, она – ўқитувчи, икки ўғил – талаба, қиз – мактаб ўқувчиси. Зокировлар оиласи эса олти кишидан иборат: бува ва буви – нафақада, ота – инженер, она – уй бекаси, қиз – талаба ва ўғил – мактаб ўқувчиси. Ҳар иккала оиланинг таркиби ва фаолият турлари бир-биридан фарқ қилганлиги сабабли, уларнинг оилавий эҳтиёжлари ҳам ўз таркиби ва даражасига кўра фарқланади. Худди шунингдек, мебель ишлаб чиқарувчи корхона меҳнат жамоаси эҳтиёжи таркиби ва даражаси жиҳатдан тикувчилик фабрикаси меҳнат жамоасиникидан бошқача бўлади.

Худудий эҳтиёж – бу муайян ҳудудларда истиқомат қилувчи кишиларнинг биргаликдаги эҳтиёжи. Инсон муайян худудда истиқомат қилганликлари сабабли, унинг баъзи бир эҳтиёжлари мазкур худудда истиқомат қилувчи барча инсонларнинг умумий эҳтиёжлари сифатида намоён бўлади. Масалан, ҳар бир маҳалла ўзининг гузари, унда жойлашган савдо ва маиший хизмат кўрсатиш шохобчалари, болалар боғчаси, дам олиш жойлари, истироҳат боғлари ва бошқа иншоотларга эҳтиёж сезади.

Умумжамият эҳтиёжлари – бу жамият миқёсидаги барча кишилар учун умумий бўлган эҳтиёж. Ҳар бир мамлакатнинг фуқаролари ҳам барча учун умумий бўлган неъматларга эҳтиёж сезадилар. Масалан, мамлакат чегарасининг дахлсизлиги, унинг мудофаа қобилиятининг мустаҳкамлиги, юрт фаровонлиги, ижтимоий-маданий тадбирлар, ҳуқуқ-тартибот ишларининг юқори даражада амалга оширилиши ва бошқалар.

Жамият эҳтиёжларига қуйидаги бир қатор омиллар таъсир кўрсатади:

- а) жамиятнинг иқтисодий тараққиёт даражаси;
- б) жамиятдаги ижтимоий-иқтисодий тузум;
- в) табиий-географик шароитлар;
- г) тарихий-миллий анъаналар ва урф-одатлар;
- д) аҳоли сонининг ўсиши, унинг таркибидаги ўзгаришлар;
- е) халқаро, давлатлар, миллатлар ва минтақалар ўртасидаги алоқалар.

Ижтимоий-иқтисодий, шу жумладан, моддий эҳтиёжларни тўлиқ қондириш мумкин эмас. Жамиятда ҳар бир маълум даврда кўплаб қондирилмаган эҳтиёжлар мавжуд бўлади. Вақт ўтиши билан янги буюмларнинг пайдо бўлиши, кенг рекламанинг таъсири ва савдонинг рағбатлантириши натижасида эҳтиёжлар ўзгаради ва кўпайиб боради. Шундай экан, жамиятнинг, яъни уни ташкил қилувчи шахслар, муассаса ва корхоналар эҳтиёжларининг чексизлиги, уларнинг тўхтовсиз янгиланиб ва ўсиб бориши табиий бўлиб, уни ўзига хос қонун орқали ифодалаш мумкин. **Эҳтиёжларнинг ишлаб чиқариш ва етказиб беришга нисбатан миқдоран ўсиб, таркиб ва сифат жиҳатидан такомиллашиб бориши эҳтиёжларнинг устувор даражада ўсиб бориш қонуни дейлади.** Бу қонун ишлаб чиқариш билан эҳтиёжлар ўртасидаги узвий, тўғридан-тўғри боғлиқликни акс эттиради.

Эҳтиёжларнинг ўзи ҳам бир-бирини тақозо қилади. Бир эҳтиёж ўз орқасидан бошқа бир эҳтиёжни келтириб чиқаради. Масалан, компьютер техникасига эҳтиёжнинг пайдо бўлиши, ўз навбатида уни ишлатишни ўрганиш, унга хизмат кўрсатиш, дастур тузиш каби эҳтиёжларни келтириб чиқаради.

Эҳтиёжларнинг ўсиб бориши, уни қондириш воситалари даражаси билан чегараланади. Чунки эҳтиёжлар чексиз ўзгаргани ҳолда уни таъминлаш учун керак бўладиган иқтисодий ресурслар чекланган бўлади. **Иқтисодий ресурслар деганда товар ишлаб чиқариш ва хизмат кўрсатиш жараёнларида фойдаланиш мумкин бўлган барча восита ва имкониятлар мажмуи тушунилади.**

Иқтисодий ресурсларни қуйидаги гуруҳларга ажратиш мумкин:

1) табиий ресурслар (ер, ер ости бойликлари, сув, ўрмон ва биологик ресурслар);

2) ишчи кучи ресурслари (кишиларнинг ақлий ва жисмоний қобилиятлари);

3) капитал (фойда олиш мақсадида ишлатиладиган бинолар, станоклар, машиналар, асбоб-ускуналар, иншоотлар, қурилмалар, сотишга тайёр товарлар, пул маблағлари ва бошқалар);

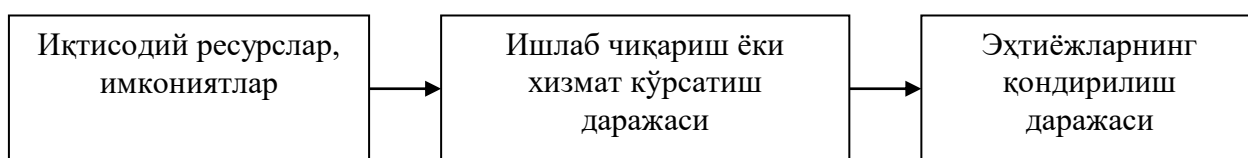
4) тадбиркорлик қобилияти (кишиларнинг ишлаб чиқариш ва хизмат кўрсатиш жараёнларини ташкил этиш ва бошқариш қобилиятлари).

Иқтисодий ресурсларнинг ишлаб чиқариш омилларидан фарқи шундаки, уларга ишлаб чиқаришда бевосита қатнашадиган ишчи кучи, табиий ресурслар ва ишлаб чиқариш воситаларидан ташқари ҳамма моддий ресурслар, товар ва пул захиралари ҳам киради.

Ресурсларнинг чекланганлиги эҳтиёжни қондиришнинг муҳим йўли бўлган ишлаб чиқариш имкониятларини ҳам чеклаб қўяди. Бу имкониятлар даражаси доимо бир хил бўлиб турмайди, балки янги техникалар ва технологияларнинг яратилиши ва ишга солиниши ишлаб чиқариш имкониятларини, унинг чегараларини кенгайтириш имконини беради. Иқтисодий ресурслар, ишлаб чиқариш ва эҳтиёжларни қондириш даражаси ўртасидаги доимий ва мустақкам алоқадорликни қуйидагича ифодалаш мумкин (1.2-чизма):

1.2-чизма

Иқтисодий ресурслар ва эҳтиёжларнинг қондирилиш даражаси ўртасидаги боғлиқлик

Чекланган иқтисодий ресурслардан унумли фойдаланиб, ишлаб чиқариш имкониятларини ва бинобарин эҳтиёжларни қондириш даражасини ошириш зарурлиги иқтисодиёт олдига қуйидаги муаммоларни қўяди:

1) ишлаб чиқариш ва хизмат кўрсатишнинг оптимал вариантларини (энг зарур ва тежамли турларини) танлаб олиш ва ресурсларни кўпроқ ишлаб чиқаришга жалб қилиш;

2) мавжуд ресурсларнинг ҳар бир бирлигидан тежаб-тергаб, самарали фойдаланиш;

3) фан-техника ютуқларини ва янги технологияларни жорий қилиб, янги энергия, материал, хомашё турлари, уларнинг манбаларини топиб, фойдаланишга жалб қилиш, ресурслар унумдорлигининг ошишига эришиш.

Бу муаммоларни ҳал қилиш зарурияти кишилардан чуқур иқтисодий билимларга эга бўлишни тақозо қилади.

1.2. Иқтисодиёт назариясининг фан сифатида шаклланиши

Иқтисодий ҳаёт сирларини билиш ва шу йўлдаги фаолиятнинг асосий йўналишларини аниқлашга интилиш жуда қадим замонлардан мавжуд бўлиб, бу интилиш иқтисодий фаолиятни тартибга солиш, уни кишиларга керак бўлган томонга йўналтиришга ижобий таъсир этиш заруриятдан келиб чиққан.

Иқтисодиётга оид билимларга дастлаб антик дунёнинг кўзга кўринган олимлари Ксенофонт, Платон, Аристотель асарларида, шунингдек қадимги Миср, Хитой, Ҳиндистон ва Марказий Осиё олимларининг асарларида эътибор қаратилган эди.

Биз узоққа бормасдан минг йиллар оша бизга етиб келган Куръони Каримни, ҳадисларни, Қобусномани, Ибн Холдун асарларини, боболаримиз Абу Али Ибн Сино, Абу Наср Форобий, Абу Райхон Беруний, Алишер Навоий, Мирзо Улуғбек асарларини ўқир эканмиз, уларда инсоннинг яшаши учун табиат эҳсонлари етарли эмаслиги, ижодий меҳнат қилиш кераклиги қайта-қайта уқтирилганлигига яна бир қарра амин бўламиз. Жумладан, араб мутафаккири Ибн Холдун Абдурахмон Абу Зайд (1332-1406)нинг иқтисодиёт билимларини ривожлантиришдаги ҳиссаси жуда каттадир. У ўзининг 1370 йилда ёзилган «Китоб-ул-ибар» («Ибратли мисоллар китоби») асарида дунёда биринчи бўлиб товарнинг икки хил хусусиятини – истеъмол қиймати ва қиймат тушунчаларини, оддий ва мураккаб меҳнатни, зарурий ва қўшимча меҳнат ҳамда зарурий ва қўшимча маҳсулот тушунчаларини ажрата билди. Шунингдек, Ибн Холдун томонидан товарларни айирбошлаш жараёнида, улар бир-бирига таққосланганда меҳнатни тенглаштириш шаклида юзага чиқиши, яъни товарда гавдаланган меҳнатнинг миқдори ва унинг нафлилигини ҳисобга олиниши ҳам таъкидланган¹.

«Капитал» категориясига ёндашувларнинг дастлабки манбаларини Абу Али Ибн Сино (980-1037)нинг асарларида кўриш мумкин. У ҳаётнинг тўққизта омили: ер, ҳаво, олов, инсоннинг асаб тизими, «ҳаёт шарбати», тана қисмлари, қалб, куч, ақлий фаолиятни ажратиб кўрсатган. Бу ўринда ҳам иқтисодий, ҳам жисмоний, ҳам руҳий, ҳам ахлоқий тавсифлар ажойиб тарзда бирлаштирилган².

Алишер Навоийнинг иқтисодий масалаларга оид ғоялари «Вақфия» (1482) ва «Маҳбуб-ул-қулуб» (1500) асарларида баён этилган. У маҳсулотни уч қисмга бўлиб, биринчи қисмини кетган харажатга, иккинчи қисмини ўзининг ва оиласининг эҳтиёжларига, учинчи қисмини эса аҳолининг ижтимоий манфаатлари учун сарфлашга чақиради. Бундан ташқари маҳсулотни яратишда меҳнатнинг ролига ва ишлаб чиқариш воситаларининг иштирокига алоҳида эътибор беради. Шу билан бирга бойликни ҳалол меҳнат билан топиш, тўплаш ва фойдаланиш зарурлигини таъкидлайди³.

Лекин Аристотелдан бошлаб бутун дунёнинг, жумладан Марказий Осиёнинг кўпгина олимлари иқтисодиётни изчил ўрганиш асосида унинг кўпгина қонун-қоидаларини, тушунчаларини ёритиб берган бўлсалар ҳам, ҳали иқтисодиёт назарияси фан сифатида шаклланмаган эди.

Иқтисодиёт назарияси мустақил фан сифатида кўпгина мамлакатларда миллий бозор шаклланган ва жаҳон бозори вужудга келаётган даврларда «сиёсий иқтисод» номи билан шакллана бошлади.

¹ А.Раззоқов., Ш.Тошматов., Н.Ўрмонов. Иқтисодий таълимотлар тарихи. Т.: «Молия». 2002, 42-бет.

² Богачева Г.Н., Денисов Б.А. О многообразной трактовке категории "капитал" // Менеджмент в России и за рубежом, №1, 2000. - <http://www.dis.ru>.

³ А.Раззоқов., Ш.Тошматов., Н.Ўрмонов. Иқтисодий таълимотлар тарихи. Т.: «Молия». 2002, 89-90-бет.

Сиёсий иқтисод грекча сўздан олинган бўлиб «политикос» - ижтимоий, «ойкос» - уй, уй хўжалиги, «номос» - қонун дегани. Яъни уй ёки ижтимоий хўжалик қонунлари маъносини беради. 1575-1621 йилларда яшаб, ижод қилган француз иқтисодчиси Антуан Монкретъен биринчи марта 1615 йилда «Сиёсий иқтисод трактати» номли кичик илмий асар ёзиб, бу фанни мамлакат миқёсида иқтисодиётни бошқариш фани сифатида асослади. Кейинчалик классик иқтисодчилар бу фикрни тасдиқлаб, сиёсий иқтисод кенг маънода моддий ҳаётини воситаларни ишлаб чиқариш ва айирбошлашни бошқарувчи қонунлар тўғрисидаги фандир, деб ёзган эдилар.

Иқтисодиёт назарияси фани шаклланиши жараёнида бир қанча ғоявий оқимлар, мактаблар вужудга келган. Улар жамият бойлигининг манбаи нима, у қаерда ва қандай қилиб кўпаяди, деган саволларга жавоб топишга уринишган. Бундай иқтисодий оқимлардан дастлабкиси **меркантилизм** деб аталган. Бу оқим тарафдорлари одамларнинг, жамиятнинг бойлиги пулдан, олтиндан иборат, бойлик савдода, асосан ташқи савдода – муомала жараёнида пайдо бўлади, кўпаяди, савдода банд бўлган меҳнат унумли меҳнат, бошқа меҳнатлар эса унумсиздир, деб тушунтириб келдилар. Кейинчалик, иқтисодий билимлар ривожланиб, такомиллашиб борган сари, айирбошлаш, яъни савдо жараёнида ҳеч қандай бойлик яратилмаслиги, қийматнинг кўпаймаслиги маълум бўлиб қолди. Фақат айирбошлашнинг эквивалентлик тартиби, яъни тенг меҳнатга тенг бойлик мувозанати бузилган тақдирда бойлик бировлар фойдасига қайта тақсимланади, натижада кимдир бойиб, кимдир хонавайрон бўлиб боради. Меркантилистлар иқтисодиёт назариясининг асосий вазифаси давлатнинг иқтисодий сиёсатида амалий тавсиялар ишлаб чиқишдан иборат деб таъкидладилар. Уларнинг фикрича, иқтисодиётда ижобий савдо балансида эришилиши учун давлат иқтисодиётга фаол аралашishi, яъни миллий ишлаб чиқариш ва савдони ўз паноҳига олиши зарур деб ҳисоблайди.

Кейинги оқим **физиократлар** деб аталган. Улар меркантилистлардан фарқли ўлароқ, бойлик қишлоқ хўжалигида яратилади ва кўпаяди, деган ғояни олға сурдилар. Уларнинг вакили бўлган Ф.Кенэ машҳур «Иқтисодий жадвал» асарини (1758) ёзди ва унда физиократизм мактаби асосларини яратди. Унинг назарий ва сиёсий дастурини таърифлаб берди. Бу асарда Ф.Кенэ алмашувнинг эквивалентлик таълимотини илгари сурди. Унинг фикрича алмашув ёки савдо бойлик яратмайди, алмашув жараёнида тенг миқдорли қийматларнинг алмашуви рўй беради, товарларнинг қиймати бозорга кирмасдан олдин мавжуд бўлади. Ф.Кенэнинг таълимотида соф маҳсулот назарияси марказий ўрин эгаллайди. Унинг фикрича, ялпи ижтимоий маҳсулот ва ишлаб чиқариш харажатлари ўртасидаги фарқ соф маҳсулот ҳисобланган. Ф.Кенэ соф маҳсулот билан қўшимча қийматни чалкаштириб, иккаласини айнан бир нарса деб тушунади. У қўшимча қиймат деҳқонларнинг қўшимча меҳнати самараси сифатида юзага келади деб изоҳлайди, айрим жойларда эса қўшимча қийматни табиатнинг соф ҳадяси

деб қараб, уни яратишда табиат ҳам иштирок этади, деб тушунтиради¹. Бу ерда у ўзи билмаган ҳолда қиймат билан нафлилик(истеъмол қиймат)нинг фарқига бора олмаганлигини ифода этади. Ф.Кенэ таълимотини А.Тюрго, Дюпон де Немур ва бошқалар давом эттирди. Физиократларнинг таълимоти бўйича қишлоқ хўжалигида банд бўлган меҳнат бирдан-бир унумли меҳнат деб ҳисобланиб, бошқа соҳалардаги меҳнат эса унумсиз меҳнат деб ҳисобланган.

Кейинчалик иқтисодиёт фанининг **классик мактаби** намояндалари бўлмиш А.Смит, У.Петти, Д.Рикардо каби атоқли иқтисодчи олимлар бойлик фақатгина қишлоқ хўжалигидагина эмас, балки шу билан бирга саноат, транспорт, қурилиш ва бошқа хизмат кўрсатиш соҳаларида ҳам яратилишини исботлаб бердилар ва ҳамма бойликнинг онаси ер, отаси меҳнат, деган қатъий илмий хулосага келдилар. Шуни айтиш керакки, А.Смитнинг «кўринмас қўл» принципи ҳозирги кунда жуда кўп тилга олинмоқда. У ўзининг «Халқлар бойлигининг табиати ва сабаблари тўғрисида тадқиқот» (1776) деган китобида инсонни фаоллаштирадиган асосий рағбат хусусий манфаатдир деб кўрсатади. Инсон ўз хусусий манфаатини амалга оширишга, яъни фойда олишга интилиб, меҳнат тақсимоли шароитида қандайдир товар ёки хизмат турини яратади, бошқаларга етказиб беради, ўз капиталини кўпайтиради ва шу интилишда ўзи билмаган ҳолда жамият тараққиётига ҳисса қўшади деб тушунтиради. У капитал, меҳнат, товар, ишчи кучи ва бошқа ресурсларнинг эркин ҳаракатини таъминлаш принципини илгари суради. Ушбу мактабнинг «классик» деб ном олишига уларнинг қуйидаги ютуқлари сабаб бўлди.

Биринчидан, А.Смит ва Д.Рикардо иқтисодиётни ўрганишга илмий ёндашув берадиган тадқиқот усулларини ишлаб чиқди ва муваффақиятли қўлладилар. Айнан ана шу усуллар ёрдамида улар меркантилистларни «бойликнинг манбаи – савдо» деган ғоясининг тўғри эмаслигини исботладилар.

Иккинчидан, иқтисодиёт тўғрисидаги барча йиғилган билимларни классик мактаб намояндалари маълум бир илмий тизимга келтирдилар. Бу нарсага улар биринчи бўлиб иқтисодий неъматларни ишлаб чиқариш, тақсимлаш, айирбошлаш ва истеъмол ўртасидаги тизимли алоқани тадқиқ этгани сабаб бўлди.

Учинчидан, инглиз классиклари иқтисодий ҳодисаларнинг кўзга кўринган томонларини тадқиқ қилиш билан чекланиб қолмадилар. Улар ушбу ҳодисаларнинг моҳиятини, улар ўртасидаги сабаб-оқибатли алоқадорликни аниқладилар, шунингдек капиталистик иқтисодиёт қонунларини очдилар.

Иқтисодиёт назарияси фанининг ривожланишида Сисмондининг ҳам муҳим ҳиссаси бордир. У капиталистик иқтисодий механизмни танқид қилиб, сиёсий иқтисод инсон бахти йўлида социал механизмни такомиллаштиришга қаратилган фан бўлмоғи лозим деб кўрсатади.

¹ А.Раззоков., Ш.Тошматов., Н.Ўрмонов. Иқтисодий таълимотлар тарихи. Т.: «Молия». 2002, 147-149-бет.

Капиталистик иқтисодий тузумни танқид қилиш билан бир қаторда ундан кўра прогрессив бўлган жамият қуриш ғояси Сен-Симон, Шарль Фурье, Роберт Оуэн каби социал утопистлар томонидан илгари сурилган эди. Улар хусусий мулкни қаттиқ танқид қилиб, уни тугатиш тарафдори эдилар.

Улардан кейин **марксизм** деб номланган назарий йўналиш ўзларининг назариясида жамият тараққиётига табиий-тарихий жараён деб қараб, ижтимоий-иқтисодий формациялар, уларнинг иқтисодий тузуми, таркибий қисмлари, вужудга келиш, ривожланиш ва бошқаси билан алмашиш сабаблари тўғрисидаги таълимотни ҳамда қўшимча қиймат назариясини яратдилар.

Иқтисодиёт назарияси предметининг янгича талқини хўжалик юритишнинг бозор тизими тўғрисидаги **маржинализм** деб аталган янги бир таълимотни яратди. У инглизча сўздан олинган бўлиб, сўнгги, қўшилган деган маънони беради. Унинг асосчилари Австрия иқтисодий мактабининг намояндalари (К.Менгер, Ф.Визер, Бем-Баверк ва б.) бўлиб, улар томонидан қўшилган товар нафлилигининг, қўшилган меҳнат ёки ресурс унумдорлигининг пасайиб бориш қонуни деган назариялар ишлаб чиқилди. Маржинализм назарияси аниқ олинган товарга бўлган талаб ва унинг нархи ўртасидаги боғлиқлик ва ўзаро таъсирини таҳлил қилишда кенг қўлланилди.

Иқтисодиёт назариясининг янги йўналиши **неоклассик**, яъни янги классик деб ном олди. Бу назариянинг йирик намояндalаридан бири А.Маршалл бўлиб, у иқтисодий жараённинг функционал боғланиши ва функционал нисбатларини ишлаб чиқишга ҳаракат қилди, бозор мувозанатини ва нархни аниқловчи омиллар талаб ва таклифдан иборат деб қаради. Бу назарий йўналишнинг намояндalаридан бири швейцариялик иқтисодчи Леон Вальрас бўлиб, у умумий иқтисодий мувозанат моделининг нухасини ишлаб чиқишга ҳаракат қилди.

Австрия иқтисодий мактабининг намояндаси Й.Шумпетер «Иқтисодий тараққиёт назарияси» (1912) номли китобида иқтисодий тизимлар ўзгаришининг ички кучларини, уларнинг ички мазмунини ва туртки берувчи кучини кўрсатишга ҳаракат қилди ва у иқтисодиётни ҳаракатга келтирувчи асосий куч тадбиркорлик деган хулосага келди.

Иқтисодиёт назариясининг ҳозирги замон йўналишларидан бири **кейнсчилик мактабидир**. 1936 йилда инглиз иқтисодчиси Жон Мейнард Кейнс ўзининг «Бандлик, фоиз ва пулнинг умумий назарияси» деган китобида макроиқтисодий кўрсаткичлар: миллий даромад, капитал харажатлар, истеъмол ва жамғаришнинг ўзаро боғлиқлигини таҳлил қилиб, инвестиция ва истеъмолнинг энг мақсадга мувофиқ тарзда ташкил топиши иқтисодий тараққиётнинг муҳим омили деб кўрсатади. Кейнс таълимоти, яъни кейнсчилик мактаби таъсирида иқтисодиётда макроиқтисодий таҳлил йўлга қўйилди. У иқтисодиётни тартибга солишда давлатнинг фаол иштироки зарурлигини исботлади.

Ҳозирги замон иқтисодиёт назариясининг муҳим йўналишларидан бири **монетаризм** деб аталади. Агар Кейнс назариясининг ишлаб чиқилишида марказий муаммо ишсизлик бўлган бўлса, монетаризм назариясининг асосий

муаммоси ишлаб чиқариш ҳажмининг пасайиб бориш шароитида инфляциянинг вужудга келишидир. Ушбу ҳолат стагфляция деган ном олди. Монетаризм мактабининг асосчиси Милтон Фридмен бўлиб, унинг иқтисодиёт назариясига қўшган ҳиссаси пул назариясини янги мазмун билан бойитди. Монетаристлар товар ишлаб чиқариш жараёнига пулнинг қайта таъсир этиш механизмини, пул дастаклари ва монетар сиёсатнинг иқтисодиётни ривожланишига таъсирини чуқур тадқиқ этишди. Монетаризм пул-кредит дастаклари ёрдамида иқтисодиётни тартибга солишда ўзига хос ёндашувни вужудга келтирган назариядир.

Ҳозирги пайтда маржинализм, монетаризм, кейнсчилик ва бошқа қатор йўналишдаги иқтисодий назариялар йиғиндиси «Экономикс» номли китобда мужассамлашган бўлиб, у АҚШ, Англия ва бошқа қатор мамлакатларда дарслик сифатида ўқитилади. Рус тилидаги таржимаси орқали бизга маълум бўлган П.Самуэльсон, Р.Макконнелл ва Л.Брюларнинг китоблари унинг намуналаридир. Ҳозирда бу йўналишдаги фан бизда ва бошқа қатор МДҲ мамлакатларида «Иқтисодиёт назарияси» деб атала бошлади.

«Иқтисодиёт назарияси» фан сифатида шакллангунга қадар босиб ўтган йўл ва унда вужудга келган ғоялар, оқимлар жуда мураккаб, кўпинча бир-бирига зид ва қарама-қаршидир. Шу билан бирга айтишимиз керакки, ҳеч қайси иқтисодий мактабнинг назариялари мутлақ ва доимий ҳақиқат курсисига эгалик қила олмайди. Ҳар бир мактаб маълум даражада муаммоларга бир томонлама ёндашганлигини ёки бўлмаса баъзи бир назарий саволларни ёритишда англашилмовчиликка йўл қўйганлиги билан ажралиб туради, сабаби барча назарий оқимлар қайсидир ижтимоий гуруҳ манфаатлари нуқтаи назаридан ва ўша давр реал ҳолатидан келиб чиққан. Шундай бўлсада, улар бир-бирини тўлдиради, иқтисодий жараёнлар ва ходисаларнинг ички зиддиятларини, қонунларини маълум даражада умумлаштириб ифодалайди. Демак, жамият алоҳида бир назария асири бўлиб қолмаслиги керак, унинг ривожланиши умуммиллий манфаатлар билан уйғун ҳолда йўналтирилиши зарур.

1.3. Иқтисодиёт назарияси фанининг предмети ва вазифалари

Иқтисодиёт назарияси фанининг предмети аниқлашга оид масаланинг ечими жуда мураккаб бўлиб, бу ҳақда ўтмишда ҳам, ҳозир ҳам турли олимлар ҳар хил фикрлар билдириб келмоқдалар.

Масалан, Аристотель бу фанга уй хўжалигини бошқариш қонунлари тўғрисидаги фан деб қараган бўлса, меркантилистлар, физиократлар ва инглиз классик иқтисодий мактаби вакиллари унга бойлик тўғрисидаги, унинг манбалари ва кўпайтириш йўллари, бойликни ишлаб чиқариш, тақсимлаш, айирбошлаш ва истеъмол қилиш тўғрисидаги фан деб қарадилар. Кейинги пайтда мазкур фанни халқ хўжалиги, ижтимоий хўжалик тўғрисидаги фан деб ҳам ҳисобламоқдалар. Айримлар иқтисодиёт назарияси фанини моддий ҳаётнинг воситаларни ишлаб чиқариш ва айирбошлашни бошқариш қонунлари тўғрисидаги фан деб кўрсатадилар. А.Маршалл эса

иқтисодиёт назарияси (сиёсий иқтисод) фанининг предмети инсоният, жамиятнинг меъёридаги ҳаётини фаолиятини тадқиқ қилишдан иборат, деб ёзади.

Иқтисодиёт назарияси фани сиёсий иқтисод номи билан юритилган даврда катор дарсликларда ва айрим асарларда унинг предмети моддий неъматларни ишлаб чиқариш жараёнида кишилар ўртасида содир бўладиган муносабатларни ўрганишдан иборат, деб кўрсатилган эди.

АҚШ ва бошқа баъзи бир мамлакатлардан кириб келган «Экономикс» дарсликларида (иқтисодиёт назарияси «Экономикс» деб юритилган дарсликларда) бу фаннинг предмети кишиларнинг моддий эҳтиёжларини тўлароқ қондириш мақсадида чекланган ресурслардан самарали фойдаланиш муаммоларини таҳлил қилиш, кишиларнинг иқтисодий хатти-ҳаракатларини ўрганишдан иборат, деб кўрсатилган.

Бозор иқтисодиётига ўтилаётган ҳозирги даврда Россия Федерациясида чоп этилаётган турли иқтисодиёт назарияси дарсликларида бу фаннинг предмети бўйича бир-бирига яқин бўлган таърифлар берилмоқда (1.1-жадвал).

1.1-жадвал

«Иқтисодиёт назарияси» дарсликларида фаннинг предметида берилган таърифлар

Муаллифлари	Таъриф	Манба
М.Н.Чепурин, Киселева Е.А.	Иқтисодиёт назарияси кишиларнинг иқтисодий хатти-ҳаракатини, яъни уларнинг моддий ва номоддий неъматларни ишлаб чиқариш, тақсимлаш, айирбошлаш ва истеъмол қилиш билан боғлиқ ҳаракатларини ўрганади	Курс экономической теории: учебник / Под общ. ред. проф. Чепурина М.Н., проф. Киселевой Е.А. – 6-исправленное, дополненное и переработанное издание. – Киров: «АСА», 2007, с.28.
С.С.Носова	Ишлаб чиқарувчи кучларнинг эришилган даражаси асосида моддий неъмат ва хизматларни ишлаб чиқариш, тақсимлаш, айирбошлаш ва истеъмол қилиш бўйича кишилар ўртасида вужудга келувчи ишлаб чиқариш муносабатларининг йиғиндиси	Носова С.С. Экономическая теория. Элементарный курс: учебное пособие / С.С.Носова. – М.: КНОРУС, 2008, с.16.
Г.П.Журавлева, В.И. Видяпин	Умумий иқтисодиёт назарияси ижтимоий фан бўлиб, у чекланган ресурслар шароитида эҳтиёжларни қондириш мақсадида моддий неъматларни ишлаб чиқариш, айирбошлаш, тақсимлаш ва истеъмол қилиш жараёнларида кишилар ва гуруҳларнинг хатти-ҳаракатини ўрганади	Экономическая теория (политэкономия): Учебник/ Под общ. ред. акад. В.И.Видяпина, акад. Г.П.Журавлевой. – 4-е изд. - М.: ИНФРА-М, 2004, с.31.
В.Д.Камаев	Бойлик ва ресурсларнинг чекланганлиги, улардан самарали фойдаланиш билан яхлит ҳолдаги ишлаб чиқариш муносабатлари	Камаев В.Д. Экономическая теория: Краткий курс: учебник / В.Д.Камаев, М.З.Ильчиков, Т.А.Борисов-

	тизимини, ишлаб чиқарувчи ҳамда истеъмолчи сифатидаги инсоннинг хатти-ҳаракатини ўрганади.	ская. - 2-е изд., стер. – М.: КНОРУС, 2007, с.21.
Д.Д.Москвин	Ишлаб чиқариш муносабатларини ва уларнинг ишлаб чиқариш кучлари билан ўзаро таъсирини ўрганади	Основы экономической теории. Политэкономия: Учебник /Под ред. д-ра экон. наук, проф. Д.Д.Москвина. Изд. 3-е, исправл. – М.: Едиториал УРСС, 2003, с.24.
Е.Ф.Борисов	Неъматлар ва хизматларни ишлаб чиқариш, тақсимлаш, айирбошлаш ва истеъмол қилишда таркиб топувчи кишилар ўртасидаги муносабатларни ўрганади	Борисов Е.Ф. Экономическая теория: вопросы – ответы: Учеб. пособие. – 2-е изд., перераб. и доп. М.: ИНФРА-М, 2008, с.16.

Иқтисодиёт назарияси фанининг предмети тўғрисида билдирилган барча фикрлардан кўриниб турибдики, сиёсий иқтисодга доир дарслик ва бошқа айрим китобларда ишлаб чиқариш жараёнида кишилар ўртасида содир бўладиган муносабатларни ўрганишга алоҳида эътибор берилган бўлса, «Экономикс»да ва кейинги пайтларда Россияда чиқарилган дарсликларнинг кўпчилигида асосан кишиларнинг ресурсларга, моддий ашё ва буюмларга бўлган муносабатини, хатти-ҳаракатини ўрганишга, чекланган иқтисодий ресурслардан унумли фойдаланишга алоҳида эътибор берилган.

Бизнинг фикримизча, иқтисодиёт назарияси фани масаланинг у томонини ҳам, бу томонини ҳам четда қолдирмаслиги, масалага бир томонлама ёндашувга йўл қўймаслиги лозим. Чунки ҳар қандай меҳнат, ҳар қандай ишлаб чиқариш, хизмат кўрсатиш, энг аввало, табиат ашёлари, моддий воситалар, пул маблағлари орқали амалга оширилади ва улардан фойдаланилади. Шунинг учун мавжуд ресурсларга, ишлаб чиқарилган товар ва хизматларга, улардан унумли фойдаланишга бўлган муносабат, ишлаб чиқариш омилларининг ўзаро боғлиқлиги ва бир-бирига таъсирида ўрганилиши лозим. Бошқа тарафдан, ҳеч қандай меҳнат ёки ишлаб чиқариш алоҳида олинган киши ёки гуруҳ томонидан, бошқалар билан алоқаларсиз, муносабатларсиз амалга оширилмайди. Улар ишлаб чиқариш ва хизмат кўрсатиш жараёнида бир-бирлари билан албатта ўзаро муносабатда бўладилар ва шу муносабатга қараб ҳаракат қиладилар, ўз хулқ-атворларини, хатти-ҳаракатларини белгилайдилар.

Мана шуларни ҳисобга олиб, **иқтисодиёт назарияси фанининг предмети – иқтисодий ресурслар чекланган шароитда жамиятнинг чексиз эҳтиёжларини қондириш мақсадида ҳаётий неъматларни (ва хизматларни) ишлаб чиқариш, тақсимлаш, айирбошлаш ва истеъмол қилиш жараёнида вужудга келадиган иқтисодий муносабатларни, ижтимоий хўжаликни самарали юритиш қонун-қоидаларини ўрганишдан иборат, деб айтиш мумкин.**

Иқтисодиёт назарияси фанининг мақсади ва вазифасини икки томонлама, яъни ҳам амалий ва ҳам назарий томонларини тушунтириш

мумкин. Аксарият ҳозирги замон иқтисодий адабиётларида иқтисодиёт назариясининг тўртта асосий вазифаси ажратиб кўрсатилади:

1) билиш вазифаси – ҳар қандай фан каби иқтисодиёт назарияси ҳам фундаментал аҳамиятга эга: жамиятда инсонларнинг табиат ашёлари, бошқа моддий ашёлар ҳамда ўзаро бир-бирлари билан алоқаларида вужудга келадиган иқтисодий муносабатларни тадқиқ этиб, бизни ўраб турган олам тўғрисидаги фикрларимизни кенгайтиради. Айни пайтда, мамлакатимизда амалга оширилаётган ижтимоий-иқтисодий ислохотларнинг мазмун-моҳиятини тушуниш ва таҳлил қилиш, иқтисодиётнинг турли жабҳаларида қўлга киритилаётган ютуқ ва муваффақиятларни баҳолаш учун зарур бўлган билимлар билан бойитади, иқтисодий тафаккурлаш даражасини оширади. Зеро, Президентимиз И.Каримов сўзлари билан айтганда, **Ўзбекистоннинг мустақилликка эришиш давридаги «...таҳликали ва мураккаб вазиятда қандай мақсадларни кўзда тутиб, қандай амалий чора-тадбирларни амалга оширганини, бу ҳаракатларнинг илмий-тарихий, мантикий ва қонуний замини ва омиллари, керак бўлса, истиқлол ўзбек халқига тухфа тариқасида берилмагани – буларнинг барчаси ҳақида ҳар тарафлама чуқур ёритиб ва исботлаб берадиган изланиш ва таҳлил бугунги кунда ҳам ўзининг долзарблиги ва аҳамиятини йўқотмаганини қайд этишимиз зарур»¹;**

2) амалий вазифа – амалий иқтисодиётнинг асосий мақсади чекланган ресурслардан унумли фойдаланиб иқтисодий ўсишни таъминлаш ва шу асосда ўсиб боровчи эҳтиёжларни қондира боришдан иборат. Шу мақсаддан келиб чиқиб, чекланган турли хил ресурсларнинг ҳар бир бирлиги эвазига кўпроқ товарлар ишлаб чиқариш ва хизматлар кўрсатишни таъминлаш, ҳар бир фаолият тури бўйича харажатлар миқдори билан эришилган самара, яъни товар ва хизматлар миқдорини таққослаш, ресурслардан унумлироқ фойдаланиш йўллари топишдан иборатдир;

3) услубий вазифаси – иқтисодиёт назарияси фанининг ўзи, таҳлили ва унинг тамойиллари, олинган хулосалар, тадқиқ этилаётган иқтисодий қонунлар бошқа ижтимоий ва тармоқ фанлари учун услубий асос бўлиб хизмат қилади;

4) ғоявий-тарбиявий вазифаси – ушбу вазифа шундан иборатки, унинг ёрдамида талабалар, мутахассислар ва иқтисодиёт илми ўрганувчиларнинг илмий дунёқарабини шакллантиради, миллий истиқлол ғоясини талаба ёшлар онгига сингдиради, уларни миллат манфаатлари йўлида иқтисодиётни ривожлантириш, миллий маҳсулотни кўпайтириш, миллий пул қадрини ошириш, миллий товарларни жаҳон миқёсида бозоргир бўлишини таъминлаш, мамлакат аҳолисининг турмуш даражасини кўтариш руҳида тарбиялайди. Иқтисодиёт назарияси талаба ёшларга моддий неъматларнинг инсон

¹ Ўзбекистоннинг 16 йиллик мустақил тараққиёт йўли. Президент Ислам Каримовнинг Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси, Вазирлар Маҳкамаси ва Президент Девонининг Ўзбекистон мустақиллигининг 16 йиллигига бағишланган қўшма мажлисидаги маърузаси // Халқ сўзи, 2007 йил 31 август, 1-бет.

меҳнатининг маҳсули эканлигини тушунтириб, уларни меҳнат ҳамда чекланган ресурсларни тежаш руҳида тарбиялайди.

1.4. Иқтисодий қонунлар ва категориялар (илмий тушунчалар)

Иқтисодиёт назарияси фани иқтисодий муносабатларда амал қиладиган иқтисодий қонунларни ҳам ўрганади.

Иқтисодий қонун – иқтисодий ҳаётнинг турли томонлари, иқтисодий ҳодиса ва жараёнлар ўртасидаги доимий, такрорланиб турадиган, барқарор сабаб-оқибат алоқаларини, уларнинг ўзаро боғлиқлигини ифодалайди.

Иқтисодий қонунлар объектив хусусиятга эга бўлиб, уларнинг келиб чиқиши, амал қилиши, ривожланиши ва барҳам топиши алоҳида кишиларнинг онгига, уларнинг хоҳиш-иродасига боғлиқ эмас.

«Иқтисодиёт назарияси» фани иқтисодий қонунларни қуйидаги гуруҳларга туркумлайди:

1. Умумий иқтисодий қонунлар – кишилик жамияти ривожланишининг барча босқичларида амал қилади. Масалан, вақтни тежаш қонуни, эҳтиёжларнинг тез ўсиб бориш қонуни, такрор ишлаб чиқариш қонуни, ишлаб чиқариш муносабатларининг ишлаб чиқарувчи кучлар хусусияти ва ривожланиш даражаси мос келиши қонуни ва бошқалар.

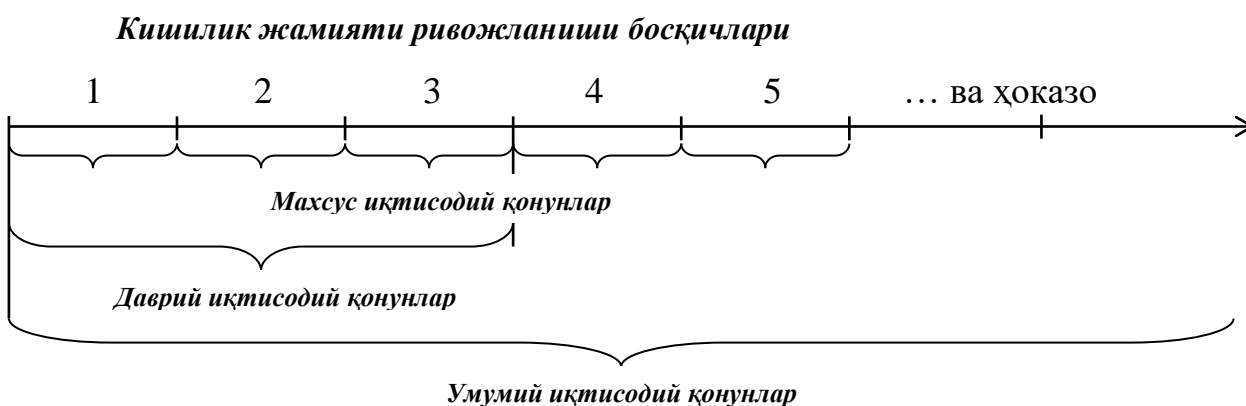
2. Хусусий ёки даврий иқтисодий қонунлар – инсоният жамияти тараққиётининг маълум босқичларида амал қилади. Масалан, талаб қонуни, таклиф қонуни ва қиймат қонуни.

3. Махсус, ўзига хос иқтисодий қонунлар – алоҳида олинган иқтисодий тизим шароитида амал қилади. Масалан, қўшимча қиймат қонуни.

Иқтисодий қонунларнинг юқорида санаб ўтилган гуруҳларини бири-биридан фарқлаш учун қуйидаги шартли чизмадан фойдаланамиз (1.3-чизма).

1.3-чизма

Иқтисодий қонунларнинг туркумланиши

Чизмадан кўринадики, кишилик жамиятининг ривожланиши бир неча босқичларни босиб ўтиб, уларни 1, 2, 3, ... ва ҳ.к. тартибида белгиланган. Юқорида таъкидланганидек, махсус иқтисодий қонунлар бу босқичларнинг

хар бири учун алоҳида тарзда амал қилиб, улар мазмунан бир-биридан фарқланади. Даврий иқтисодий қонунлар эса тараққиётининг бир неча (бизнинг чизмада 3 та) босқичи учун тегишли бўлади ва уларда амал қилади. Умумий иқтисодий қонунлар кишилик жамияти тараққиётининг барча босқичларини қамраб олиб, уларнинг ҳар бирида тўлиқ амал қилади.

Иқтисодий қонунлар билан бир қаторда иқтисодиёт назарияси фани иқтисодий жараёнларининг алоҳида томонларини тавсифлайдиган иқтисодий категория (илмий тушунча)ларни ҳам таърифлаб, уларнинг мазмунини очиқ беради.

Иқтисодий категория – доимо такрорланиб турадиган, иқтисодий жараёнлар ва реал ҳодисаларнинг айрим томонларини ифода этувчи илмий-назарий тушунча.

Иқтисодий категория (илмий тушунча)лар алоҳида кишилар томонидан ўйлаб топилмаган, балки реал иқтисодий ҳодисаларни ифода этадиган илмий тушунча бўлиб, илмий фикрлаш маҳсулидир. Масалан, бозор, капитал, ишчи кучи, иқтисодий мувозанат, молия, кредит ва бошқалар шулар жумласидандир. Иқтисодий қонунлар билан иқтисодий категорияларнинг фарқи шундаки, биринчиси иқтисодиётнинг турли бўғинлари, соҳалари, бўлаклари орасидаги боғлиқликни, уларнинг бири ўзгарса, албатта иккинчиси ҳам ўзгариши мумкинлигини кўрсатади. Иқтисодий категория (илмий тушунча) лар эса иқтисодий ҳодисаларнинг бир томонини, унинг мазмунини ифода этади. Масалан, нарх, талаб деган тушунчалар орқали биз энг аввало бу тушунчаларнинг иқтисодий мазмунини тушуниб оламиз. Талаб қонуни орқали эса, талаб ҳажми билан нарх ўртасидаги алоқадорликни билиб оламиз.

Умуман олганда, иқтисодий қонунлар ва категориялар бир-бирлари билан боғлиқ бўлиб, улар бир-бирини тўлдиради. Улар биргаликда иқтисодий тараққиёт жараёнларини акс эттиради.

1.5. Иқтисодий жараёнларни илмий билишнинг усуллари

Ҳақиқий фаннинг амалда вужудга келиши фақатгина тадқиқот предметининг шаклланиши билан эмас, шу билан бирга унинг услубиятининг қарор топиши, такомиллашиб бориши билан ҳам боғлиқдир. Шу ўринда, Президентимиз И.А.Каримовнинг Ўзбекистон мустақиллигининг 16 йиллигига бағишланган мажлисда қилган маърузаларидаги қуйидаги сўзларни келтириб ўтиш мақсадга мувофиқ: **«Шуни таъкидлаш лозимки, мустақилликка эришиш даври ҳақида, эски тузум инқирозга дучор бўлиб, собиқ иттифоқ парокандаликка юз тутган бир пайтда мамлакатимизда тобора кескин тус олган сиёсий, ижтимоий ва иқтисодий вазият, ўзлигимизни англаш ва топталган миллий ғуруримизни тиклашга қаратилган интилиш кучайиб боргани, Ватанимиз мустақиллигини қўлга киритиш қандай шароитда кечгани ҳақида яхлит, ягона ва холис кўз билан қараб баҳо берадиган жиддий**

таҳлил-тадқиқот ҳозиргача амалда йўқлигини афсус билан айтишга тўғри келади»¹.

Бундай изланиш ва таҳлилларни амалга ошириш, Республикаимизнинг мустақиллик йилларида ижтимоий-иқтисодий тараққиёт йўлидаги саъй-ҳаракатлари ва уларнинг натижаларини баҳолаш учун ҳам иқтисодиёт назариясининг илмий тадқиқот усуллари ва услубиятидан хабардор бўлиш, иқтисодий тафаккурлаш имкониятларига эга бўлишни тақозо этади.

Услубият – бу илмий билишнинг тамойиллари тизими, йўллари, қонун-қоидалари ва аниқ ҳадисларидир. Бу объектив реалликни билиш диалектикаси, мантиқи ва назариясини ўз ичига олувчи бир бутун таълимотдир. Услубият умумилмий тавсифга эга, лекин ҳар бир фан ўзининг предметида келиб чиқиб, ўзининг илмий билиш усулларига эга бўлади. Шунинг учун услубият умумилмий ва айни вақтда хусусий бўлади.

Диалектик усул қоидалари илмий билишнинг умумий усули бўлиб хизмат қилади. Иқтисодиёт назариясида қўлланиладиган бу тамойиллар қуйидагилардир:

1) иқтисодиёт бир-бири билан алоқада, чамбарчас боғлиқликда, зиддиятда, ўзаро таъсир қилиб турадиган турли бўғинлардан, бўлақлардан иборат яхлит бир жараёнки, у доимо ҳаракатда, ривожланишда, мазмун ва шакл жиҳатдан ўзгариб турадиган ички ва ташқи ҳодисалар билан алоқада бўлади;

2) иқтисодий жараённинг ҳар бир бўлагини алоҳида олиб, унинг ўзига хос хусусиятларини, келиб чиқиш ва йўқ бўлиш сабаблари ва оқибатларини, унинг ижобий ва салбий жиҳатларини, ички ва ташқи алоқадорлик ва боғлиқлик томонларини замон ва маконда ўрганиш;

3) иқтисодий жараёнларни оддийдан мураккабгача, қуйидан юқоригача ривожланишда, деб қараш. Бу ерда сон жиҳатидан ўзгаришлар тўплана бориб, сифат жиҳатидан ўзгаришга олиб келишини ҳисобга олиш зарур.

4) ички қарама-қаршиликлар бирлигига ва уларнинг ўзаро курашига ривожланишнинг манбаи сифатида ёндашиш.

Иқтисодий фаолиятлар, ҳодиса ва жараёнлар табиий, моддий, шахсий омиллар ва пул маблағлари каби омилларга таянган ҳолда кечади, бу омиллар ўзаро чамбарчас боғлиқ ҳамда зиддиятда бўлади ва бир-бирига таъсир кўрсатади, улар доимо сифат ва миқдор жиҳатдан ўзгариб туради, турли даврларда турлича ижтимоий шаклга эга бўлади, эски иқтисодий қонунлар, тушунчалар ўрнига янгилари пайдо бўлади. Ана шулар ҳисобга олинса, бу фан учун диалектика қоидаларини қўллашнинг қанчалик зарурлиги ва муҳимлиги дарҳол намоён бўлади.

Шу билан бирга, иқтисодиёт назарияси фанининг ўзига хос тадқиқот усуллари ҳам мавжуддир, улардан энг муҳими илмий абстракциядир. Иқтисодий жараёнларнинг моҳияти ўзгаришини ўрганишда микроскоплардан,

¹ Ўзбекистоннинг 16 йиллик мустақил тараққиёт йўли. Президент Ислом Каримовнинг Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси, Вазирлар Маҳкамаси ва Президент Девонининг Ўзбекистон мустақиллигининг 16 йиллигига бағишланган қўшма мажлисидаги маърузаси // Халқ сўзи, 2007 йил 31 август, 1-бет.

кимёвий лабораториялардан фойдаланиб бўлмайди, бунда абстракция кучи ишга солинади.

Илмий абстракция усули – таҳлил пайтида халал бериши мумкин бўлган иккинчи даражали нарсалар, воқеа-ҳодисаларни фикрдан четлаштириб, ўрганилаётган жараённинг асл моҳиятига эътиборни қаратишдир. Бу усул ёрдамида ўрганилаётган воқеа ва ҳодисанинг ички, кўзга кўринмайдиган моҳияти, унинг асл мазмуни билиб олинади.

Аслида ҳар бир иқтисодий жараён ёки ҳодиса ўнлаб омилларнинг таъсири остида рўй беради. Мазкур жараён ёки ҳодисанинг чуқур мазмунини очиб бериш мақсадида ҳар бир омилни ўрганиш, бир томондан, ўта мушкул ва сермашаққат ҳисобланса, бошқа томондан, у қадар муҳим бўлмаган жиҳатларни ҳам юзага чиқариб, тадқиқотчини воқеанинг асл моҳиятидан чалғитади. Шунга кўра, тадқиқотчи учун жараён ва ҳодисаларни илмий таҳлил қилишда биринчи даражали, аҳамиятли ва асосий омилларни ажратиб олиб, диққат марказини шунга қаратиш муҳим ҳисобланади. Бу ҳаракатлар амалда тадқиқотчининг онгида, фикран ва мунтазам равишда содир бўлади. Айнан шу жараён илмий абстракциялашдир.

Илмий абстракциялаш натижасида ҳодиса ва жараёнларнинг энг умумий хусусият ва алоқаларини намоён этувчи илмий тушунча – категориялар ишлаб чиқилиши мумкин. Масалан, дунёда ишлаб чиқарилаётган миллионлаб турлича товарларнинг ташқи хоссаларидаги кўплаб тафовутлардан абстракциялашган ҳолда, биз уларни ягона иқтисодий категория – товар тушунчаси орқали ифодалаймиз. Бунда турли товарларни бирлаштирувчи энг асосий жиҳат – бу сотиш, айирбошлаш учун ишлаб чиқарилган маҳсулот эканлигини қатъий эътироф этамиз.

Бироқ, илмий абстракциялаш учун тадқиқотчи муайян ҳодиса ва жараённинг мазмун-моҳиятига оид билимлар билан етарли даражада куролланган бўлиши лозим. Акс ҳолда, у асосий ва иккиламчи даражали омилларни тўғри ажрата олмай, пировардида нотўғри хулоса чиқаришига олиб келади.

Илмий билишнинг муҳим усулларида яна бири – таҳлил ва синтез усулидир. Таҳлил ва синтез деярли барча фанлар учун самарали қўллаш мумкин бўлган усуллардан бири ҳисоблансада, унинг иқтисодий фанлар учун аҳамияти жуда бекиёсдир.

Таҳлил – бу ўрганилаётган бир бутунни алоҳида қисмларга ажратиш ва уларни изчиллик билан ўрганиш. Тадқиқотчи воқеа-ҳодисанинг моҳиятини чуқур англаши, у ҳақида тўлиқ тасаввурга эга бўлиши учун унинг ички таркибий қисмларига кириб бориши зарур. Бу эса тадқиқот объектини алоҳида таркибий қисмларга ажратиш ва уларни изчиллик билан ўрганиш орқали амалга оширилади. Мисол учун, биз Ўзбекистондаги иқтисодий ўсиш суръати 2007 йилда олдинги йилга нисбатан 9,5 фоизни ташкил этганини биламиз. Бундай ўсиш суръатига нималар ҳисобига эришилганини аниқ тасаввур қилиш учун эса фақат таҳлилий жараёнлар орқали эришамиз. Яъни, ялпи ички маҳсулотнинг ишлаб чиқариш, даромадлар ва харажатлар, мулкчилик шакллари, тармоқлар ва минтақалар бўйича таркибий қисмларини алоҳида

ажратиб олиш ва уларни ўрганиш орқали ўсиш суръатининг манба ва омиллари тўғрисида тўғри хулоса чиқара оламиз.

Синтез – бу ўрганилган қисмлардан олинган хулоса ва натижаларни бир бутун яхлит жараён деб қараб умумий хулоса чиқаришдир. Мураккаб иқтисодий тизимлар ана шу йўл билан ўрганилади, иқтисодий тизим бутунича тасвирлаб берилади.

Иқтисодий фанларда кўпинча синтездан аниқ иқтисодий кўрсаткичларни умумлаштириш орқали яхлит хулоса чиқариш жараёнида фойдаланилади. Масалан, корхоналар иқтисодий фаолияти натижаларини умумлаштириш орқали тармоқ ва соҳалар, тармоқ ва соҳалар иқтисодий фаолияти натижаларини умумлаштириш орқали эса – миллий иқтисодиётга баҳо бериш, унинг умумий натижаларини аниқлаш мумкин. Шу билан бирга, синтез усули иқтисодиёт назарияси фанида кўплаб иқтисодий таълимот ва назарияларнинг илмий асосга эга бўлган, тўғри ва муҳим жиҳатларини ажратиб олган ҳолда, уларни умумлаштириш орқали янги ғоя ва назарияларни ҳосил қилиш имконини бериши билан аҳамиятлидир. Жумладан, нархнинг илмий асосини очиб беришда А.Маршаллнинг қийматнинг турли назарияларини синтез қилиш усулидан фойдаланганлиги бунинг яққол далилидир.

Мантиқийлик ва тарихийликнинг бирлиги усули. Иқтисодиёт назариясида тарихийлик далили тарихий ривожланиш нуқтаи-назаридан тадқиқот олиб бориш зарурлигини тақозо қилади. Чунки иқтисодий жараёнлар тарихий жараён сифатида ривожланади. Мантиқийлик усулида жараёнлар фақатгина тарихий нуқтаи-назардан эмас, шу билан бирга асосий ички зарур қонуний боғланишлар бўйича ҳам таҳлил қилинади. Масалан, биз пулнинг иқтисодий табиатини ўрганишда унинг тарихий жиҳатлари, жумладан, қиймат шакллариининг ривожланишини кўриб чиқамиз. Бу эса, биздан тарихга, товар-пул муносабатларининг дастлабки куртаклари пайдо бўлган жамиятга қайтиб, ўша даврдаги иқтисодий муносабатларни таҳлил қилишни тақозо этади. Бироқ, бу ҳолат ўтмишдаги барча иқтисодий муносабатларга эмас, балки айнан пулнинг дастлабки асослари билан мантиқий боғланган муносабатларгагина тааллуқлидир.

Фойдаланилаётган усуллар ичида **эксперимент** маълум ўрин эгаллайди, иқтисодий ўсишнинг кескин ўзгариши босқичларида, жумладан иқтисодиётнинг инқироз ва беқарорлик босқичларида экспериментдан кенг фойдаланилади. Иқтисодий ислохотларни амалга ошириш пайтида эксперимент алоҳида ўринга эга. Иқтисодий ислохотларни амалга ошириш учун пухта тайёргарлик кўриш, яъни илмий тажриба, эксперимент ўтказиш ҳисоб-китоб воситасига асосланиш ва илмий йўналишларни ишлаб чиқиш талаб этилади. Иқтисодиёт соҳасида ўтказиладиган экспериментларга эркин иқтисодий ҳудудларни ташкил этиш, муайян иқтисодий тадбирларни алоҳида корхона ёки ҳудудларда синовдан ўтказиш кабиларни мисол тариқасида келтириш мумкин. Жумладан, Ўзбекистонда зарар кўриб ишловчи ширкат хўжаликларини фермер хўжаликларга айлантириш жараёни дастлаб Қорақалпоғистон Республикасининг Эллиққалъа туманида тажрибадан

ўтказилиб, кейинчали бошқа туман ва вилоятларда босқичма-босқич амалга оширилганлигини ҳам иқтисодий эксперимент сифатида баҳолаш мумкин.

Макроиқтисодий ва микроиқтисодий таҳлилни қўшиб олиб бориш. Микроиқтисодий таҳлилда иқтисодиётнинг бошланғич бўғини бўлмиш корхона ва фирмаларнинг ички жараёнларини алоҳида иқтисодий субъектларнинг хатти-ҳаракати, хулқи тадқиқ қилинади. Бу таҳлилда алоҳида олинган товарларнинг харажатлари, капитал ва бошқа ресурслардан фойдаланишнинг, нарх ташкил топишининг, иш ҳақи тўлашнинг, талаб ва таклиф таркиб топишининг шакл ва механизмларини ўрганиш марказий ўрин тутади.

Макроиқтисодий таҳлил макромутаносибликни таъминлаш асосида миллий иқтисодиётнинг тўлалигича фаолият қилиши тадқиқоти билан шуғулланади. Миллий маҳсулот, нархнинг умумий даражаси, инфляция, ишчи кучининг бандлиги масалалари бу таҳлил объекти бўлиб ҳисобланади. Микроиқтисодиёт ва макроиқтисодиёт ўзаро боғланган ва бир-бири билан ўзаро таъсирда бўлади.

Индукция ва дедукция бир-бирига қарама-қарши бўлган, аммо ўзаро боғлиқликдаги фикрлаш усулидир. **Фикрнинг хусусий фактлардан умумий фактларга қараб ҳаракати индукция, аксинча, умумий фактлардан хусусий фактларга томон ҳаракати дедукция деб аталади.** Мисол учун, биз «А» корхонадаги ишчилар иш ҳақининг оширилганлиги, бошқа шароитлар ўзгармагани ҳолда, меҳнат унумдорлигини ошишига олиб келганлигини гувоҳи бўлдик, деб фараз қилайлик. Бундан, бутун иқтисодий тизим учун тегишли бўлган «ишчилар иш ҳақининг оширилиши, бошқа шароитлар ўзгармагани ҳолда, меҳнат унумдорлигини ошишига олиб келади», деган умумий хулоса чиқаришимиз индукциядир. Аксинча, бундай назарий қонидани олдиндан билган ҳолда, унинг турли тармоқлар, алоҳида корхоналардаги амал қилиш ҳолатини аниқлашимиз ва баҳолашимиз дедукцияни англатади.

Иқтисодий жараёнларни ўрганиш ва таҳлил қилишда **икки томонлама ёндашув усули** муҳим ўрин тутади. Бунда барча иқтисодий жараёнлар қиймат ва нафлилик нуқтаи назаридан таҳлил қилинади ва хулоса чиқарилади. Акс ҳолда бир томонламаликка йўл қўйилиб, янглиш тасаввурга ва нотўғри хулосаларга олиб келиши мумкин¹.

Иқтисодий жараёнларни миқдорий жиҳатдан таҳлил қилишда **таққослаш, статистик, математик ва график усуллари**дан кенг фойдаланилади. Айниқса, ҳозирги даврда график усулни кенг ўзлаштириш ва қўллаш зарурдир. Графиклар назария моделларини ифодалашда воситачи бўлиб хизмат қилади. Аниқроқ қилиб айтганда, график усул ўзгарувчи миқдорлар ўртасидаги боғлиқликни кўргазмали қилиб тасвирлайди.

Бу усуллар ёрдамида иқтисодий жараёнлар ва ҳодисаларнинг мазмунини, улардаги ўзгаришларни, келиб чиқиш сабаб-оқибатларини билиш мумкин бўлади.

¹ Бу усулнинг назарий ва амалий аҳамияти проф.Ш.Шодмонов, доц. Г.Баубекова томонидан чиқарилган «Инновационные методы в преподавании экономической теории» китобида батафсил баён этилган.

Хулосалар:

1. Иқтисодиётнинг бош масаласи – эҳтиёжларнинг чексиз ўсиб бориши ва иқтисодий ресурсларнинг чекланганлиги ўртасидаги зиддият ва уни ҳал қилиш йўлини излаб топишдан иборатдир. Бу зиддиятли ҳолатни ечиш зарурияти кишилар олдига қуйидаги муаммоларни қўяди:

а) ишлаб чиқариш ва хизмат кўрсатишнинг оптимал вариантларини (энг зарур ва тежамли турларини) танлаб олиш ва ресурсларни кўпроқ ишлаб чиқаришга жалб қилиш;

б) мавжуд ресурсларнинг ҳар бир бирлигидан тежаб-тергаб, самарали фойдаланиш;

в) фан-техника ютуқларини ва янги технологияларни жорий қилиб, янги энергия, материал, хомашё турлари, уларнинг манбаларини топиб, фойдаланишга жалб қилиш, ресурслардан фойдаланиш самарадорлигининг ошишига эришиш;

г) кишиларнинг чуқур иқтисодий билимларга эга бўлиши.

2. «Иқтисодиёт назарияси» фан сифатида шакллангунча босиб ўтган йўл ва унда вужудга келган ғоялар, оқимлар жуда мураккаб, кўпинча бир-бирига зид ва қарама-қаршидир. Шундай бўлсада, улар бир-бирини тўлдиради. Шу билан бирга таъкидлаш лозимки, ҳеч қайси иқтисодий мактабнинг назарияларини мутлақ ва доимий ҳақиқатга эга деб бўлмайди. Турли-туман фикр ва қарашлар оламидан ҳақиқатни излаб топиш чуқур иқтисодий билим ва тафаккурни тақозо этади.

3. «Иқтисодиёт назарияси» фани барча иқтисодий фанларнинг назарий-услубий асосидир. У фундаментал фан бўлиб, инсонларни жамиятнинг иқтисодий асосларини илмий тадқиқ этишга йўналтиради, уларни назарий-услубий билим билан қуроллантиради.

4. Иқтисодиёт назарияси жамият тараққиёти тўғрисидаги ижтимоий фан бўлиб, у турли ижтимоий-гуманитар фанлар билан чамбарчас боғлиқдир.

5. Иқтисодиёт назарияси нафақат назарий фан, балки у бевосита амалий аҳамият ҳам касб этади. Иқтисодиёт назариясини билмай туриб, мураккаб иқтисодий жараёнларни тўғри ҳал қилиб бўлмайди.

6. «Иқтисодиёт назарияси» фани доирасида инсон ва жамиятнинг яшаш фаолиятининг ижтимоий, ахлоқий, миллий ва тарихий томонларини тадқиқ қилиш ва билиш мумкин.

7. Иқтисодиёт назариясининг билиш, амалий, услубий ва ғоявий-тарбиявий вазифалари мавжуд. Айниқса, мамлакатимиз мустақилликка эришгандан сўнг, ўсиб келаётган ёш авлодни миллий ватанпарварлик руҳида тарбиялашда иқтисодиёт назариясини ғоявий-тарбиявий вазифасининг аҳамияти тобора ошиб бормоқда.

Асосий таянч тушунчалар:

Иқтисодий фаолият – чекланган иқтисодий ресурслардан унумли фойдаланиб, кишиларнинг яшаши, камол топиши учун зарур бўлган ҳаётий

воситаларни ишлаб чиқариш ва истеъмолчиларга етказиб беришга қаратилган, бир-бири билан боғлиқликда амал қиладиган турли-туман фаолиятлар мажмуи.

Иқтисодиёт – мулкчиликнинг турли шаклларига асосланган хўжаликлардан, хўжаликлараро, давлатлараро бирлашмалар, корпорациялар, концернлар, қўшма корхоналар, молия ва банк тизимларидан, давлатлар ўртасидаги турли иқтисодий муносабатлардан иборат ўта мураккаб ижтимоий тизим.

Ишлаб чиқариш – кишилик жамиятининг мавжуд бўлиши ва ривожланиши учун зарур бўлган ҳаётий неъматларни яратиш жараёни.

Тақсимот – ишлаб чиқариш омиллари ва унинг натижаларини иқтисодиётнинг турли қисм ва субъектлари ўртасида тақсимлаш жараёни.

Айирбошлаш – жамият аъзоларининг иқтисодий фаолият турлари ёки ишлаб чиқариш натижалари бўйича ўзаро алмашиш жараёни.

Истеъмол – эҳтиёжларни қондириш мақсадида маҳсулот ва хизматларнинг ишлатилиши жараёни.

Эҳтиёж – инсоннинг яшаши ва камол топиши, умуман инсониятнинг ривожланиши учун керак бўлган ҳаётий воситаларга бўлган зарурат.

Моддий эҳтиёж – моддий кўринишдаги неъматлар воситасида қондирилувчи зарурат.

Маънавий эҳтиёж – инсоннинг шахс сифатида камол топиши, дунёқараши ва маънавиятининг шаклланиши учун тақозо этиладиган номоддий неъмат ва хизматларга бўлган зарурат.

Эҳтиёжларнинг ўсиб бориши қонуни – эҳтиёжларнинг миқдоран ўсиб, сифат жиҳатидан такомиллашиб бориши.

Иқтисодий ресурслар – товар ишлаб чиқариш ва хизмат кўрсатиш жараёнларида фойдаланиш мумкин бўлган барча восита ва имкониятлар мажмуи.

Иқтисодиёт назарияси фанининг предмети – иқтисодий ресурслар чекланган шароитда жамиятнинг чексиз эҳтиёжларини қондириш мақсадида ҳаётий неъматларни (ва хизматларни) ишлаб чиқариш, тақсимлаш, айирбошлаш ва истеъмол қилиш жараёнида вужудга келадиган иқтисодий муносабатларни, ижтимоий хўжаликни самарали юритиш қонун-қоидаларини ўрганиш.

Иқтисодий қонун – иқтисодий ҳаётнинг турли томонлари, иқтисодий ҳодиса ва жараёнлар ўртасидаги доимий, такрорланиб турадиган, барқарор сабаб-оқибат алоқалари, уларнинг ўзаро боғлиқлиги.

Иқтисодий категория – доимо такрорланиб турадиган, иқтисодий жараёнлар ва реал ҳодисаларнинг айрим томонларини ифода этувчи илмий-назарий тушунча.

Услубият – илмий билишнинг тамойиллари тизими, йўллари, қонун-қоидалари ва аниқ ҳадислари.

Илмий абстракция усули – таҳлил пайтида халал бериши мумкин бўлган иккинчи даражали нарсалар, воқеа-ҳодисаларни фикрдан четлаштириб, ўрганилаётган жараённинг асл моҳиятига эътиборни қаратиш.

Такрорлаш учун саволлар ва топшириқлар:

1. Иқтисодиёт тушунчаси ва унинг бош масаласи нима?
2. Эҳтиёж нима? Унинг қандай турларини биласиз?
3. Иқтисодий ресурс тушунчасига ва унинг турларига таъриф беринг.
4. Нима учун ҳаётий воситаларни ишлаб чиқариш ва етказиб бериш инсоннинг турли хил фаолиятлари ичида энг асосийси ҳисобланади?
5. Иқтисодиёт назарияси фанининг предмети нимадан иборат? У бошқа иқтисодий фанлар ичида қандай ўрин тутади?
6. Иқтисодиёт назарияси фан сифатида шаклланишида қандай илмий мактаб ва йўналишлар вужудга келган?
7. Иқтисодиёт назариясининг қандай вазифалари мавжуд? Бу вазифаларнинг бугунги кундаги аҳамияти нималарда намоён бўлади?
8. Иқтисодий қонунлар нима ва уларнинг қандай турлари мавжуд? Иқтисодий қонунларнинг иқтисодий категориялардан фарқи нимада намоён бўлади?
9. Иқтисодиёт назариясини ўрганишда қандай усуллардан фойдаланилади?
10. Макроиқтисодий таҳлил билан микроиқтисодий таҳлил ўртасидаги фарқ нимадан иборат?